

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind structura organizatorică a serviciilor Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 31 alin. (1) lit. m) și ale art. 85 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul favorabil al Biroului permanent,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Serviciile Camerei Deputaților asigură condițiile organizatorice, de specialitate și materiale pentru desfășurarea activității parlamentare.

(2) Structura organizatorică a serviciilor Camerei Deputaților este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) În cadrul compartimentelor prevăzute în anexă, prin hotărâre a Biroului permanent al Camerei Deputaților, se pot organiza, după caz, departamente, direcții generale, direcții, servicii, birouri.

(4) Departamentele și direcțiile generale din cadrul serviciilor Camerei Deputaților sunt conduse de șefi de departamente și de directori generali.

Art. 2. — Numărul maxim de posturi pentru fiecare compartiment din structura serviciilor Camerei Deputaților se stabilește prin statul de funcții, care se aprobă de către Biroul permanent, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Secretarul general al Camerei Deputaților conduce întreaga activitate a serviciilor Camerei Deputaților și răspunde de buna funcționare a acestora, sub autoritatea și controlul Biroului permanent.

(2) Secretarul general conduce personalul care își desfășoară activitatea la cabinetele membrilor Biroului permanent, la Secretariatul pentru grupurile parlamentare și la Secretariatul comisiilor parlamentare, sub aspectul pregătirii profesionale și al respectării ordinii interioare în cadrul serviciilor Camerei Deputaților.

Art. 4. — (1) Numirea și eliberarea din funcție a personalului din cadrul serviciilor Camerei Deputaților, prevăzute în Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, se realizează prin ordin, de către secretarul general, în condițiile legii.

(2) Numirea și eliberarea din funcția de șef de departament și cea de director general se realizează prin ordin, de către secretarul general, cu avizul conform al Biroului permanent.

(3) Numirea și eliberarea din funcție a personalului prevăzut la art. 3 alin. (2) se realizează prin ordin, de către secretarul general, cu avizul conform, după caz, al:

a) fiecărui membru al Biroului permanent;

b) conducerii fiecărui grup parlamentar;

c) biroului fiecărei comisii parlamentare.

Art. 5. — Raporturilor dintre Camera Deputaților și Institutul Român pentru Drepturile Omului le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 9/1991 privind înființarea Institutului Român pentru Drepturile Omului.

Art. 6. — Regia Autonomă „Monitorul Oficial” își desfășoară activitatea sub autoritatea Camerei Deputaților, secretarul general al acesteia exercitând atribuțiile prevăzute de legislația în vigoare pentru ministerul de resort.

Art. 7. — Serviciile Camerei Deputaților își desfășoară activitatea pe baza regulamentului de organizare și funcționare, aprobat de plenul Camerei Deputaților, cu avizul prealabil al Biroului permanent.

Art. 8. — În urma evaluării posturilor și în raport cu modificările intervenite în structura serviciilor Camerei Deputaților prin efectul intrării în vigoare a prezentei hotărâri, secretarul general va proceda la reîncadrarea personalului existent, în limita numărului de posturi aprobat, ținându-se seama de competența profesională reflectată în rezultatele obținute până la data încadrării, precum și de nivelul de pregătire al fiecăruia. În procedura de reîncadrare a personalului existent se va avea în vedere și consultarea superiorului ierarhic direct.

Art. 9. — Până la aprobarea de către plenul Camerei Deputaților a Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor Camerei Deputaților, secretarul general va stabili, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care dintre compartimentele prevăzute în anexă urmează să exercite atribuțiile conferite, prin acte anterioare ale Camerei Deputaților, pentru compartimentele din actuala structură organizatorică.

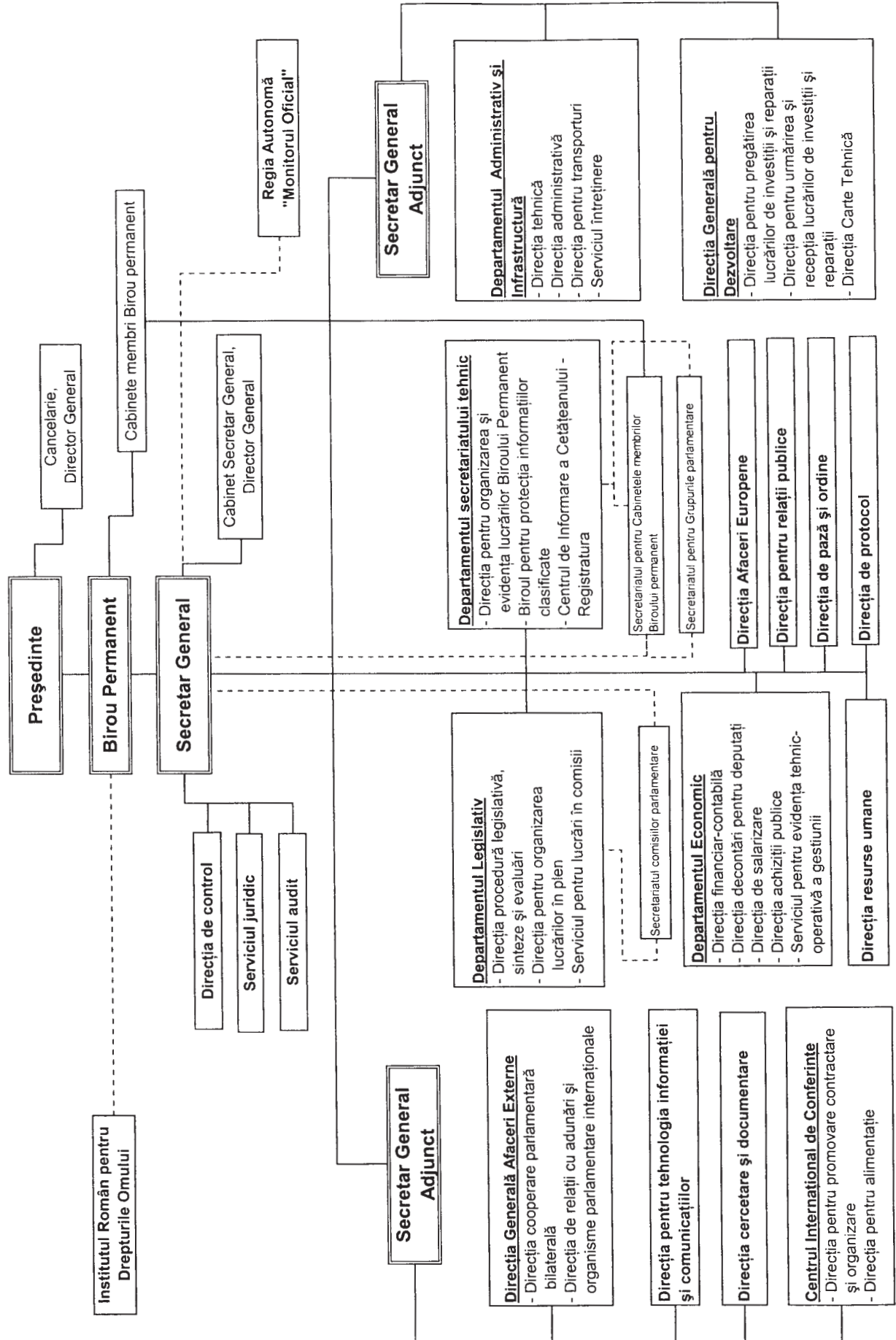
Art. 10. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 5 iulie 2006.

(2) La aceeași dată se abrogă Hotărârea Camerei Deputaților nr. 30 din 24 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 iulie 2006, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Serviciilor Camerei Deputaților

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 486 din 8 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) teza a doua, alin. (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) teza a doua, alin. (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Cosma Letiția Popescu în Dosarul nr. 27.308/2/2005 (nr. vechi 2.931/2005) al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde avocatul Vasile Lupu, pentru autorul excepției, și avocatul Maria Constantin, pentru partea Măriuca Emilia Radu.

Lipsește celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul autorului excepției formulează o cerere prealabilă prin care solicită să se rețină ca mijloc de probă ordinul intern al conducerii administrative a Curții de Apel București, care stabilește că instanțele de control judiciar din circumscripția acestei instanțe, în ipoteza reformării în căile de atac a soluțiilor pronunțate de instanțele inferioare, au obligația de a înscrie într-o evidență anume constituită caracterul imputabil ori neimputabil al hotărârii, după caz schimbată, casată ori modificată, precum și numele judecătorilor ce au făcut parte din complet. În acest sens depune note scrise la dosar.

Avocatul părții Măriuca Emilia Radu apreciază ca fiind inadmisibilă cererea prealabilă formulată de avocatul autorului excepției.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea ca inadmisibilă a cererii de administrare de probe, invocând în acest sens art. 52 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Curtea respinge cererea prealabilă formulată de avocatul autorului excepției.

Cauza este în stare de judecată.

Având cuvântul pe fond, avocatul Vasile Lupu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Avocatul Maria Constantin solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că soluția legislativă consacrată prin reglementarea criticată a mai fost analizată în numeroase rânduri de instanța de contencios constituțional, prilejuri cu care a respins ca neîntemeiate excepțiile cu un atare obiect.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 27.308/2/2005 (nr. vechi 2.931/2005), **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) teza a doua, alin. (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Cosma Letiția Popescu cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unei decizii civile pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că reglementarea criticată contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) teza întâi, potrivit cărora părțile au dreptul la un proces echitabil, prin acordarea competenței de soluționare atât a apelului, cât și a recursului, aceleiași instanțe de judecată, astfel încât părțile nu vor beneficia de un control judiciar real, exercitat de către o instanță de judecată superioară. În acest sens invocă și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate reglementează o situație tranzitorie, determinată de modificări legislative în ceea ce privește competența materială a instanțelor, fiind în concordanță cu prevederile constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că reglementarea criticată nu contravine prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției. Mai mult, dispozițiile criticate sunt în deplină concordanță cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora stabilirea competenței instanțelor judecătorești, a procedurii de judecată și exercitarea căilor de atac constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (1) teza a doua, alin. (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. II: „(1) *Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal investite, precum și căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii. [...]*

(3) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*

(4) *În cazurile prevăzute la alin. (1)–(3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece.“*

Autorul excepției susține că acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) teza întâi privind accesul liber la justiție, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând critica autorului excepției, Curtea constată că dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală invocate în cauza de față și cu o motivare similară.

În acest sens este Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) teza a doua, alin. (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Cosma Letiția Popescu în Dosarul nr. 27.308/2/2005 (nr. vechi 2.931/2005) al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 492

din 8 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător

Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Mihaela Cîrstea — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Costel Bălțoi în Dosarul nr. 11.594/C/2005 al Tribunalului Timiș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.594/C/2005, **Tribunalul Timiș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Costel Bălțoi cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 16, 20, 44 și 136 din Constituție, deoarece se creează o discriminare între două categorii de liber profesioniști, și anume experții, pe de-o parte, și avocații, pe de altă parte.

Tribunalul Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, aparent, textul de lege criticat permite instanței să intervină în contractul încheiat între avocat și clientul său și să micșoreze sau să mărească onorariile avocaților, deoarece, în realitate, contractul de asistență juridică dintre avocat și client este respectat de instanță, iar clientul achită avocatului pe care și-l alege onorariul convenit, astfel cum a fost stabilit în contract. Partea care cade în pretenții însă nu poate fi obligată să plătească adversarului din proces în întregime onorariul stabilit prin contractul de asistență juridică, ci numai acela stabilit de instanța judecătorească, în raport cu complexitatea cauzei judiciare deduse judecății și cu prestația efectivă a avocatului ales, pe această cale asigurându-se egalitatea în fața legii a tuturor părților din proces.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece normele supuse controlului de constituționalitate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. De asemenea, arată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia textul de lege criticat contravine prevederilor art. 1 alin. (5), ale art. 44 și 136 din Constituție. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 20 din Constituție, arată că acestea nu au incidență în cauza dedusă controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: *„Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivit de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la statul român, art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și ale art. 136 referitoare la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 184 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 29 martie 2006, a statuat că dispozițiile art. 274 din Codul de procedură civilă nu sunt contrare prevederilor art. 24, 44 și 136 din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 401 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, Curtea Constituțională a reținut că prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumului onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să-i fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil.

În sensul celor arătate este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui cuantum rezonabil.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Față de invocarea dispozițiilor art. 20 din Constituție, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate nu a indicat prevederile internaționale considerate a fi încălcate de dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, astfel că nu poate fi reținută nici această critică de neconstituționalitate.

În ceea ce privește critica potrivit căreia se creează o discriminare între două categorii de liber profesioniști, și anume experții, pe de-o parte, și avocații, pe de altă parte, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută. Astfel, instanța de contencios constituțional constată că, potrivit art. 201 din Codul de procedură civilă, când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți. Potrivit art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, organul îndreptățit să dispună efectuarea expertizei tehnice judiciare numește expertul sau, după caz, specialistul, fixează onorariul provizoriu și avansul pentru cheltuielile de deplasare, atunci când este cazul. Curtea observă că în cazul experților organul care numește expertul este chiar instanța de judecată, care fixează și

onorariul provizoriu al expertului, iar în cazul muncii prestate de avocat, cei care stabilesc onorariul acestuia sunt partea și avocatul respectiv, prin înțelegere. Astfel, Curtea reține că situațiile respective sunt diferite, tratamentul diferit aplicat fiind justificat, iar faptul că judecătorii au dreptul să mărească sau să micșoreze

onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivit de mici sau de mari, față de valoarea pricinii ori munca îndeplinită de avocat, nu contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Costel Bălțoi în Dosarul nr. 11.594/C/2005 al Tribunalului Timiș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 518

din 20 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Silviu Dinescu, Paul Dimitriu, Aneta Dimitriu, Elena Gâță, Cătălin Gâță, Rodica Dimancescu și Virginia Munteanu în Dosarul nr. 28.816/2/2005 (3.170/civ/2005) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Codrat Adrian Zână și Doina Maria Chirvase în dosarele nr. 29.008/2/2005 (3.206/civ/2005) și nr. 3.614/civ/2005 (31.086/2/2005) ale aceleiași instanțe, de Mihail Tănăsescu și Gabriela Georgeta Magdalena Chirculescu în Dosarul nr. 3.791/2005 (33.982/2/2005) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, de Ionel Balica și Emilia Flocea în Dosarul nr. 3.240/2005 al aceleiași instanțe, de Radu Portocală și Andre Esmeralda Portocală în Dosarul nr. 14.525/1/2003 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și de Alexandru Chiș în Dosarul nr. 28.337/2/2005 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se prezintă, personal, partea Maria Niculescu și partea Viorel Dragomir, personal și asistată de avocat Elena Calistru.

De asemenea, se prezintă partea Dorothea Christina Schally, reprezentată de avocat Valeriu Stoica, partea Radu

Dimitrie Dobrescu, reprezentată de avocat Dan Gheorghe Crăciuneanu, precum și părțile Mihaela Cristina Pătrașcu și Alexandra Dragomir, reprezentate de avocat Elena Calistru. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse la dosar, prin care autorii excepției, Silviu Dinescu și Paul Dimitriu, au solicitat acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Avocatul Valeriu Stoica se opune acordării unui nou termen, considerând că aceasta reprezintă un abuz procesual, întrucât dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prilejuri cu care Curtea a statuat că acestea nu contravin prevederilor Legii fundamentale.

Celelalte părți prezente lasă la aprecierea Curții Constituționale acordarea unui nou termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public nu este de acord cu acordarea unui nou termen.

Curtea respinge cererile formulate.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 418D/2006, nr. 419D/2006, nr. 421D/2006, nr. 434D/2006, nr. 496D/2006, nr. 542D/2006 și nr. 661D/2006.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 419D/2006, nr. 421D/2006, nr. 434D/2006, nr. 496D/2006, nr. 542D/2006 și nr. 661D/2006 la Dosarul nr. 418D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul Valeriu Stoica, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Depune, în acest sens, note scrise la dosar.

Avocatul Dan Gheorghe Crăciuneanu, considerând că reglementarea criticată este constituțională, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, avocatul Elena Calistru solicită, de asemenea, respingerea excepției de neconstituționalitate.

Partea Maria Niculescu apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, motiv pentru care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate formulate.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neintemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 28.816/2/2005 (3.170/civ/2005) de Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Silviu Dinescu, Paul Dimitriu, Aneta Dimitriu, Elena Gâță, Cătălin Gâță, Rodica Dimancescu și Virginia Munteanu cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unei decizii civile pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, având ca obiect constatarea nulității unor contracte de vânzare-cumpărare.

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 29.008/2/2005 (3.206/civ/2005) și Încheierea din 28 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.614/civ/2005 (31.086/2/2005) de Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Codrat Adrian Zână și Doina Maria Chirvase cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unor decizii civile.

Prin Încheierea din 16 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.791/2005 (33.982/2/2005) de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie și Încheierea din 17 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.240/2005 de aceeași instanță, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Mihail Tănăsescu, Gabriela Georgeta Magdalena Chirculescu, Ionel Balica și Emilia Flocea cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unor decizii civile.

Prin Încheierea din 17 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 14.525/1/2003 de Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Radu Portocală și Andre Esmeralda Portocală cu ocazia soluționării unui recurs civil având ca obiect o acțiune în revendicare.

Prin Încheierea din 22 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 28.337/2/2005 de Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată**

cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de Alexandru Chiș cu ocazia soluționării unui recurs formulat împotriva unei decizii civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că reglementarea criticată contravine atât prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), ale art. 20, ale art. 21 alin. (1)—(3), ale art. 24, 53, ale art. 115 alin. (4), (5) și (6), ale art. 124 alin. (2), ale art. 127 și 129 din Constituție, cât și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că, potrivit art. II alin. (4) din Legea nr. 219/2005, pentru procesele aflate în curs de derulare se aplică noile dispoziții procedurale referitoare la competența instanțelor de judecată, ceea ce presupune nu numai tergiversarea judecării, ci și încălcarea principiului neretroactivității legii. De asemenea, apreciază că este încălcat principiul egalității în fața legii și accesul liber la justiție, de vreme ce părțile din cauzele care vor fi trimise pe cale administrativă la aceleași instanțe de judecată ce au pronunțat hotărârea supusă unei căi de atac (în speță, recursul), nu vor beneficia de un control judiciar real, exercitat de către o instanță de judecată superioară, în condițiile în care imparțialitatea, parte esențială a unui adevărat act de justiție, este grav lezată prin soluționarea căii de atac de către aceeași instanță de judecată care a pronunțat hotărârea supusă căii de atac. Totodată, apreciază că dispozițiile de lege criticate îi lezează și dreptul la apărare, prin privarea sa de posibilitatea exercitării unui grad de jurisdicție, ceea ce, în opinia autorului excepției, contravine art. 53 din Constituție, întrucât dreptul de a exercita calea de atac a recursului este evident și nejustificat restrâns.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia textele de lege criticate ar aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4), (5) și (6), arată că Legea nr. 219/2005 a fost adoptată după mai bine de 4 ani de la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000, când presupusa situație extraordinară de la data intrării în vigoare a ordonanței a încetat să mai existe. De altfel, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 nu conține nici o motivare sau măcar o indicare a situației extraordinare care să justifice adoptarea ei, fiind, prin urmare, ea însăși neconstituțională, iar în ceea ce privește Legea nr. 219/2005, arată că din cuprinsul acesteia nu rezultă dacă a fost adoptată cu votul majorității membrilor fiecărei Camere, conform cerințelor art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție.

De asemenea, arată că prin art. II din Legea nr. 219/2005 se introduce un factor puternic de discriminare și de parțialitate în actul de justiție, prin schimbarea intempestivă a competenței instanțelor de judecată și încălcarea principiului judiciar ierarhic.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în două cauze, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neintemeiată. În acest sens arată că reglementarea criticată nu contravine prevederilor constituționale ale art. 21, întrucât soluționarea recursului aparține unor complete cu o compunere diferită, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră însă, într-o altă cauză, că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră neretroactivitatea legii, conducând totodată și la

tergiversarea judecării cauzei. Instanța apreciază că se încalcă, de asemenea, și principiile egalității în fața legii și accesului liber la justiție, deoarece părțile nu beneficiază de un control judiciar real exercitat de o instanță de judecată superioară. Imparțialitatea, parte esențială a unui adevărat act de justiție, este grav lezată prin soluționarea căii de atac de aceeași instanță de judecată care a pronunțat hotărârea supusă căii de atac, ceea ce contravine art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, consideră că dispozițiile de lege criticate lezează dreptul la apărare prin privarea de posibilitatea exercitării unui grad de jurisdicție, ceea ce contravine și art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât dreptul de a exercita calea de atac a recursului este evident și nejustificat restrâns.

În final, instanța apreciază că sunt încălcate și prevederile art. 126 alin. (1) din Constituție, care prevăd că justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, arată că legiuitorul este suveran în stabilirea și adoptarea regulilor de procedură. De altfel, reglementarea dedusă controlului are caracter tranzitoriu și, ca atare, nu aduce niciun fel de atingere dreptului părții la un recurs efectiv.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că reglementarea criticată este constituțională, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 90/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Silviu Dinescu, Paul Dimitriu, Aneta Dimitriu, Elena Gâță, Cătălin Gâță, Rodica Dimancescu și Virginia

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

Art. II: „(1) *Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal investite, precum și căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii.*

(2) *Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale.*

(3) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*

(4) *În cazurile prevăzute la alin. (1)—(3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece.“*

Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), referitoare la statul de drept și la supremația Constituției și a legilor, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3), referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 115 alin. (4), (5) și (6) privind delegarea legislativă, ale art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției, ale art. 127 care consacră caracterul public al dezbaterilor și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

De asemenea, apreciază că reglementarea criticată contravine și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca și în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 1 martie 2006, și prin Decizia nr. 405 din 16 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 7 iunie 2006, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să impună schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluțiile, cât și motivarea acestor decizii își păstrează valabilitatea.

Munteanu în Dosarul nr. 28.816/2/2005 (3.170/civ/2005) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Codrat Adrian Zână și Doina Maria Chirvase în dosarele nr. 29.008/2/2005 (3.206/civ/2005) și nr. 3.614/civ/2005 (31.086/2/2005) ale aceleiași instanțe, de Mihail Tănăsescu și Gabriela Georgeta Magdalena Chirculescu în Dosarul nr. 3.791/2005 (33.982/2/2005) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, de Ionel Balica și Emilia Flocea în Dosarul nr. 3.240/2005 al aceleiași instanțe, de Radu Portocală și Andre Esmeralda Portocală în Dosarul nr. 14.525/1/2003 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și de Alexandru Chiș în Dosarul nr. 28.337/2/2005 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Dâmbovița și în administrarea Consiliului Județean Dâmbovița

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Dâmbovița și în administrarea Consiliului Județean Dâmbovița.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale își menține dreptul de acces permanent și necondiționat pentru tehnica și personalul care deservește sistemul de comunicații RTP

STAR, precum și folosința gratuită a spațiilor din două pavilioane în care se află aparatura specifică, a racordurilor la rețeaua electrică, de apă, canalizare și încălzire, pe toată durata de existență a acestui sistem.

Art. 3. — Predarea-preluarea părții din imobil transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Teodor Atanasiu
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 iunie 2006.
Nr. 835.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE a unei părți dintr-un imobil care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Dâmbovița și în administrarea Consiliului Județean Dâmbovița

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Satul Ghirdoveni, comuna I. L. Caragiale, județul Dâmbovița	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Județul Dâmbovița, Consiliul Județean Dâmbovița	— parțial — imobil 334 — cod. 8.29.09 nr. M.F. 103.740	— suprafața construită = 17.483 m ² — suprafața desfășurată = 18.108 m ² — suprafața totală a terenului = 983.700 m ² (98,3700 ha)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, situate în municipiul București, identificate potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor prevăzute la art. 1 se face în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și casarea construcției, Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 iunie 2006.
Nr. 845.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

Nr. crt.	Adresa construcțiilor	Persoana juridică în a cărei administrare se află construcțiile	Caracteristicile construcțiilor care trec în domeniul privat al statului	Numărul de înregistrare la M.F.P.
1.	Municipiul București, bd. Pache Protopopescu nr. 80, sectorul 2 (fost bd. Tolbuchin nr. 90—96)	Ministerul Administrației și Internelor	WC exterior — pavilion 06 — suprafață construită = 8,4 m ² — valoarea contabilă = 1.320 lei	102.357 (parțial)
2.	Municipiul București, șos. Vitan-Bârzești nr. 24—26, sectorul 4 (fostă Șos. Olteniței nr. 221—223)	Ministerul Administrației și Internelor	Baracă metalică depozit—pavilion 05 — suprafață construită = 495 m ² — valoarea contabilă = 145.620 lei Baracă metalică depozit—pavilion 10 — suprafață construită = 10 m ² — valoarea contabilă = 29.520 lei Construcție depozit—pavilion 11 — suprafață construită = 18 m ² — valoarea contabilă = 38.645 lei	102.360 (parțial)
3.	Municipiul București, Calea 13 Septembrie nr. 135, sectorul 5	Ministerul Administrației și Internelor	Baracă metalică depozit—pavilion 07 — suprafață construită = 24 m ² — valoarea contabilă = 66 lei	102.368 (parțial)
4.	Municipiul București, șos. Gării Cățelu nr. 57, sectorul 3 (Pantelimon II)	Ministerul Administrației și Internelor	Construcție metalică tribună—pavilion 07 — suprafață construită = 40 m ² — valoarea contabilă = 10.332 lei	102.366 (parțial)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 43 la Hotărârea Guvernului nr. 2.060/2004
pentru aprobarea inventarelor bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Datele de identificare ale bunului imobil aparținând domeniului public al statului, înregistrat la poziția M.F. 144476 din anexa nr. 43 la Hotărârea Guvernului nr. 2.060/2004 pentru aprobarea inventarelor bunurilor din

domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.129 din 30 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică conform anexei la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Marcel Opriș
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 iunie 2006.
Nr. 850.

ANEXĂ)*
(Anexa nr. 43 la Hotărârea Guvernului nr. 2.060/2004)

Inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului

1. Ordonator principal de credite (Ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	4267230	Serviciul de Telecomunicații Speciale
2. Ordonator secundar de credite		
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare, care funcționează în baza OG 25/1995 prin LG 51/1996, cu modificările ulterioare și după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare			Anul dobândirii /dării în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Situația juridică		Situația juridică	Tip bun
			Descriere tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare /concesiune		
14446	8.29.11.	Imobil 30	S= 36.331 mp + 1.367,20 mp + 2.008,73 mp		Țara: România; Judet: Brașov; Comuna: Cristian	2002 2003 2006	1.081.046	HG 114/2002; HCLC 43/2003; HCLC 25/2006	În administrare		imobil

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 145/2006 pentru aprobarea modului de repartizare și de utilizare a sumelor prevăzute la lit. c) și d) din anexa nr. 3/13/07a la Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 510/2006 privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, pentru Agenția pentru Strategii Guvernamentale,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 145/2006 pentru aprobarea modului de repartizare și de utilizare a sumelor prevăzute la lit. c) și d) din anexa nr. 3/13/07a la Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 16 februarie 2006, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă modul de repartizare și de utilizare a sumei de 8.235 mii lei (RON) pentru realizarea de către Agenția pentru Strategii Guvernamentale a programelor, proiectelor și acțiunilor prevăzute la lit. c) și d) din anexa nr. 3/13/07a la Legea bugetului de stat pe

anul 2006 nr. 379/2005, conform destinațiilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.“

2. Partea dispozitivă a anexei va avea următorul cuprins:

„Total general: 8.235 mii lei (RON), din care:
 — 7.815 mii lei (RON) — proiecte pentru comunicare, informare publică și promovarea imaginii și intereselor românești pe hotare;
 — 420 mii lei (RON) — finanțarea acțiunilor cu caracter științific și social-cultural.
 Suma de 8.235 mii lei (RON) se va utiliza pentru finanțarea următoarelor proiecte și acțiuni:“.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul delegat pentru coordonarea
 Secretariatului General al Guvernului,
Radu Stroe

Președintele Agenției pentru Strategii Guvernamentale,
Alfred Bulai

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 iunie 2006.
 Nr. 851.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
 ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
 ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind obiectivul Comunității Europene de reducere a prevalenței anumitor serotipuri de *Salmonella* la efectivele reproducătoare din specia *Gallus gallus*

Văzând Referatul de aprobare nr. 24.161 din 13 iunie 2006 întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind obiectivul Comunității Europene de reducere a prevalenței anumitor serotipuri de *Salmonella* la efectivele reproducătoare din specia *Gallus gallus*, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, în scopul implementării Normei sanitare veterinare referitoare la controlul privind *Salmonella* și alți agenți zoonotici specificați ce se transmit prin alimente, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2006.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutetele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziții contrare.

Art. 4. — Prezentul ordin transpune Regulamentul Comisiei Europene 1003/2005/CE pentru implementarea Regulamentului Comisiei 2160/2003/CE privind obiectivul Comunității Europene de reducere a prevalenței anumitor serotipuri de *Salmonella* la efectivele reproducătoare din specia *Gallus gallus*, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 170 din 1 iulie 2005, p. 12.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 10 zile de la data publicării.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Marian Avram

București, 21 iunie 2006.
Nr. 142.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ
privind obiectivul Comunității Europene de reducere a prevalenței anumitor serotipuri de *Salmonella*
la efectivele reproducătoare din specia *Gallus gallus*

Obiectivul Comunității Europene

Art. 1. — (1) Obiectivul Comunității Europene de reducere a prevalenței serotipurilor *Salmonella enteritidis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella infantis*, *Salmonella typhimurium* și *Salmonella virchow* la efectivele reproducătoare din specia *Gallus gallus* constă în reducerea procentului maxim de cazuri pozitive la efectivele de reproducție adulte cuprinzând cel puțin 250 de păsări, la 1% sau mai puțin, la 31 decembrie 2009.

(2) Schema de testare pentru verificarea atingerii obiectivului Comunității Europene de reducere a prevalenței serotipurilor *Salmonella enteritidis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella infantis*, *Salmonella typhimurium* și *Salmonella virchow* la efectivele reproducătoare adulte din specia *Gallus gallus* este prezentată în anexa la prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXĂ
la norma sanitară veterinară

SCHEMA DE TESTARE

pentru verificarea atingerii obiectivului Comunității Europene de reducere a prevalenței serotipurilor *Salmonella enteritidis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella infantis*, *Salmonella typhimurium* și *Salmonella virchow*
la efectivele reproducătoare adulte din specia *Gallus gallus*

1. Cadrul de prelevare a probelor

Vor fi prelevate probe de la toate efectivele reproducătoare adulte din specia *Gallus gallus* numărând cel puțin 250 de păsări.

2. Monitorizarea efectivelor reproducătoare

2.1. Locul, frecvența și statutul prelevării probelor

Conform acestui regulament, probele de la efectivele reproducătoare trebuie prelevate la inițiativa operatorului și ca parte a controalelor oficiale.

2.1.1. Prelevarea de probe la inițiativa operatorului

Prelevarea de probe va fi efectuată la fiecare două săptămâni, la locul desemnat de către autoritatea competentă, având următoarele două opțiuni posibile:

- a) la incubator; sau
- b) în exploatație.

Autoritatea competentă va implementa una dintre opțiunile de mai sus pentru întreaga schemă de testare și

va stabili o astfel de procedură încât detectarea în timpul prelevării de probe la inițiativa operatorului a serotipurilor relevante de *Salmonella* la care se face referire în art. 1 alin. (1) să fie anunțată fără întârziere autorității competente de către operator, persoana care prelevează probele sau laboratorul care face analiza.

2.1.2. Prelevarea de probe pentru control oficial

Fără a aduce prejudicii reglementărilor prevăzute în anexa nr. 2, partea C pct. 2 la Norma sanitară veterinară referitoare la controlul privind *Salmonella* și alți agenți zoonotici specificați ce se transmit prin alimente, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2006, care transpune în legislația națională Regulamentul CE 2160/2003, prelevarea oficială de probe constă în:

2.1.2.1. Dacă prelevarea de probe la inițiativa operatorului se desfășoară în incubator:

a) prelevare de rutină la incubator la fiecare 16 săptămâni, care cu acea ocazie va înlocui prelevarea corespunzătoare la inițiativa operatorului;

b) prelevare de rutină în exploatație, de două ori în timpul ciclului de producție, prima fiind în termen de 4 săptămâni de la intrarea în faza de ouat sau de la mutarea în unitatea pentru ouat și a doua fiind către sfârșitul fazei de ouat, nu mai devreme de 8 săptămâni înainte de sfârșitul ciclului de producție;

c) prelevări de probe pentru confirmare în exploatație, după detectarea de serotipuri relevante de *Salmonella* în urma prelevării de probe din incubator.

2.1.2.2. Dacă prelevarea de probe la inițiativa operatorului se desfășoară în exploatație, prelevarea de rutină este efectuată de 3 ori în timpul ciclului de producție:

a) în termen de 4 săptămâni de la intrarea în faza de ouat sau de la mutarea în unitatea pentru ouat;

b) către sfârșitul fazei de ouat, nu mai devreme de 8 săptămâni înainte de sfârșitul ciclului de producție;

c) în perioada de producție, în orice moment suficient de îndepărtat de prelevările de probe la care se face referire la lit. a) și b).

2.2. Protocol de prelevare a probelor

2.2.1. Prelevarea probelor în incubator

Pentru fiecare efectiv reproducător, proba constă din minimum o probă compusă din căptușelile vizibil prăfuite ale sitelor de incubație, luată randomizat din 5 site de incubație distincte sau din 5 locuri din incubator, pentru a însuma o suprafață de cel puțin 1 m². Dacă ouăle de incubat ce provin de la un efectiv reproducător ocupă mai mult de un incubator, atunci trebuie prelevată o astfel de probă compusă din fiecare incubator.

În cazurile în care nu sunt utilizate site de incubație căptușite, sunt prelevate câte 10 g de coji de ouă sparte din 25 de site de incubație separate, se macină, se amestecă și din amestec se formează o subprobă de 25 g.

Această procedură trebuie urmată atât la prelevarea de probe la inițiativa operatorului, cât și la prelevarea oficială de probe.

2.2.2. Prelevarea de probe în exploatație

2.2.2.1. Prelevarea de rutină de probe la inițiativa operatorului

Prelevarea de probe se referă în principal la probe de materii fecale și este orientată către detectarea unei prevalențe de 1% în cadrul efectivului, cu o limită de încredere de 95%. Pentru aceasta, probele trebuie să cuprindă una dintre următoarele:

a) amestec de materii fecale alcătuit din probe separate de materii fecale proaspete cântărind fiecare nu mai puțin de 1 g, prelevate randomizat din diferite locuri din adăpostul în care sunt ținute păsările, sau atunci când păsările au acces liber în mai mult de o clădire a unei anumite exploatații se ia câte un amestec de probe din fiecare grup de clădiri din exploatația în care sunt ținute păsările. Materiile fecale pot fi grupate pentru analiză în minimum două probe compuse.

Numărul de locuri din care urmează să fie prelevate probe separate de materii fecale pentru constituirea unei probe compuse este următorul:

Numărul de păsări ținute într-un adăpost	Numărul de probe de materii fecale dintr-o clădire sau grup de clădiri din exploatație
250—349	220
350—449	220
450—799	250
800—999	260
1.000 sau mai multe	300

b) 5 perechi de huse pentru cizme:

Husele pentru cizme trebuie să fie suficient de absorbante pentru a prelua umiditatea. Pot fi folosite de asemenea „șosete” din tub de tifon.

Suprafața husei pentru cizmă este umectată utilizându-se un diluant corespunzător, cum ar fi clorură de sodiu 0,8%, peptonă 0,1% în apă sterilă deionizată sau apă sterilă. Deplasarea trebuie făcută astfel încât să fie prelevate probe reprezentative din toate părțile sectorului, incluzând zonele cu așternut și cele cu grătare, dacă mersul pe acestea este sigur. Toate țarcurile separate dintr-un adăpost sunt incluse în acțiunea de prelevare de probe. La terminarea prelevării de probe în sectorul ales husele trebuie îndepărtate cu grijă de pe cizme, pentru a nu se disloca materialul aderent.

Husele pentru cizme pot fi grupate pentru analiză în minimum două probe compuse.

c) La efectivele reproducătoare ținute în cuști prelevarea de probe se referă la amestecul natural de materii fecale de pe benzile de evacuare, raclete sau din fose, în funcție de tipul adăpostului. Sunt colectate două probe de cel puțin 150 g pentru a fi testate individual;

(i) benzi de evacuare pentru dejecții de sub fiecare rând de cuști, care funcționează în mod regulat și sunt golițe într-un sistem cu șurub fără sfârșit sau conveier;

(ii) sistem cu fosă pentru dejecții, la care deflectoarele de sub fiecare cușcă sunt răzuite într-o fosă adâncă aflată sub adăpost;

(iii) sistem cu fosă pentru dejecții la adăposturile în care cuștile sunt dispuse în trepte și materiile fecale cad direct în fosă.

În mod normal există mai multe niveluri de cuști într-un adăpost. Materiile fecale amestecate de la fiecare nivel trebuie să fie reprezentate în proba globală. De la fiecare efectiv trebuie luate două probe amestecate așa cum este descris mai jos.

La sistemele cu benzi sau raclete acestea trebuie să funcționeze în ziua prelevării probelor înainte de desfășurarea operațiunii de prelevare.

La sistemele cu deflectoare și raclete sub fiecare cușcă vor fi colectate materiile fecale rămase pe racletă după ce a fost în funcțiune.

La sistemele cu cuștile în trepte, la care nu există sistem cu benzi sau raclete, trebuie colectate materii fecale amestecate din fosă.

Sistemele cu benzi pentru dejecții: va fi colectat material fecal de la capetele de descărcare ale benzilor.

2.2.2.2. Prelevarea oficială de probe

a) Prelevarea de rutină se efectuează așa cum s-a descris la pct. 2.2.2.1.

b) Prelevarea de probe pentru confirmare în exploatație, după detectarea de serotipuri relevante de *Salmonella* în urma prelevării de probe din incubator, se va desfășura după cum urmează.

În plus față de prelevarea de probe descrisă la pct. 2.2.2.1, prelevarea de probe poate include o probă de la păsări luată la întâmplare din fiecare adăpost de păsări din exploatație, în mod normal până în 5 păsări pe adăpost, dacă autoritatea nu consideră necesar să fie prelevate probe de la un număr mai mare de păsări. Examinarea constă într-un test pentru evidențierea prezenței în probă a agenților antimicrobieni sau a efectului inhibitor al proliferării bacteriene. Rezultatele testului sunt considerate nesatisfăcătoare dacă la oricare dintre păsări s-a obținut un rezultat pozitiv.

În cazul în care nu sunt identificate serotipuri relevante de *Salmonella*, dar există agenți antimicrobieni sau efecte inhibitoare asupra proliferării bacteriene, trebuie să fie repetată prelevarea de probe din efectiv până când nu mai este detectat niciun efect inhibitor al proliferării bacteriene sau efectivul reproducător este distrus. În acest din urmă caz efectivul reproducător este considerat infectat, conform obiectivului comunitar.

c) Cazuri suspecte

În cazuri excepționale în care autoritatea competentă are motive de a suspecta rezultate fals negative la prima prelevare oficială de probe din exploatație, poate fi efectuată o a doua prelevare oficială de probe pentru confirmare, compusă din materii fecale sau păsări, pentru a detecta *Salmonella* în organe.

În cazuri excepționale în care autoritatea competentă are motive de a suspecta rezultate fals pozitive în probele prelevate în exploatație la inițiativa operatorului, poate fi efectuată ulterior o prelevare oficială de probe.

3. Examinarea probelor

3.1. Pregătirea probelor

3.1.1. Căptușeala sitelor de incubație

a) se introduce într-un litru de apă peptonată tamponată, care a fost preîncălzită la temperatura camerei, și se amestecă cu grijă;

b) se continuă cultivarea probei utilizându-se metoda de detectare descrisă la pct. 3.2.

3.1.2. Probe de huse pentru cizme

a) se despachetează cu grijă perechea de huse sau „șosete” pentru cizme, pentru a evita dislocarea materiilor fecale aderente, și se introduc în 225 ml de apă peptonată tamponată, care a fost preîncălzită la temperatura camerei;

b) atunci când 5 perechi de huse pentru cizme au fost amestecate în două probe, se introduc 5 probe individuale într-un minimum de 225 ml apă peptonată tamponată și se asigură că toate probele sunt complet acoperite cu apă;

c) se amestecă pentru saturarea cu apă și se continuă cultivarea probei utilizându-se metoda de detectare descrisă la pct. 3.2.

3.1.3. Alte probe de materii fecale

a) în laborator fiecare probă sau probă compusă, după caz, este pusă într-o cantitate cu greutatea egală de apă peptonată tamponată și se amestecă ușor;

b) se lasă proba la înmuiat timp de 10–15 minute și apoi se amestecă ușor;

c) imediat după amestecare se iau 50 g din amestec și se adaugă apă peptonată tamponată preîncălzită la temperatura camerei, până la 200 ml;

d) se continuă cultivarea probei utilizându-se metoda de detectare descrisă la pct. 3.2.

3.2. Metoda de detectare

Trebuie folosită metoda recomandată de Laboratorul Comunitar de Referință pentru *Salmonella*, din Bilthoven, Olanda; metoda este o modificare a ISO 6579/2002, la

care este folosit un mediu semisolid (*MSRV*) ca unic mediu selectiv de îmbogățire. Mediul semisolid trebuie incubat la temperatura de 41,6 +/- 1°C x (24 +/- 3) ore.

În ceea ce privește probele de huse pentru cizme și alte probe de materii fecale la care se fac referiri la pct. 3.1, pentru cultivarea ulterioară, este posibil ca bulioanele de îmbogățire de apă peptonată tamponată incubate să fie grupate. Pentru aceasta ambele probe trebuie incubate în apă peptonată tamponată, conform procedurii normale. Se ia câte 1 ml de bulion incubat din fiecare probă, se amestecă bine, apoi se iau 0,1 ml de amestec și se inoculează plăcile *MSRV* prin metoda obișnuită.

3.3. Serotipizarea

Trebuie tipizat cel puțin un izolat din fiecare probă pozitivă, conform schemei Kaufmann-White.

4. Rezultate și raportare

Un efectiv reproducător este considerat pozitiv în scopul verificării atingerii obiectivului Comunității Europene, dacă au fost detectate serotipuri relevante de *Salmonella*, altele decât tulpinile vaccinale în una sau mai multe probe de materii fecale, sau dacă există o a doua confirmare oficială în statul membru al Uniunii Europene, referitoare la probele relevante de materii fecale sau organe de pasăre luate din exploatație. Această prevedere nu se aplică în cazurile excepționale de efective reproducătoare suspecte, la care detectarea *Salmonellei* în exploatație, la inițiativa operatorului, nu a fost confirmată de prelevarea oficială de probe.

Trebuie ținut cont de rezultatele cumulative ale prelevărilor de probe și testărilor efectivelor reproducătoare la nivel de exploatație, adică fiecare efectiv reproducător va fi numărat o singură dată, indiferent de numărul de operațiuni de prelevare de probe și testare.

Efectivele reproducătoare pozitive trebuie numărate o singură dată, indiferent de numărul de operațiuni de prelevare de probe și testare.

Raportarea va include:

a) descrierea detaliată a opțiunilor implementate pentru schema de prelevare și tipul de probe prelevate, după caz;

b) numărul de efective reproducătoare existent și al celor testate;

c) rezultatele testării;

d) explicații asupra rezultatelor, în special privind cazurile excepționale.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 117594